

[Arne Christiansen.]

af materiellet, og den åbenbare sårbarhed synes også at fordre en rimelig bevogtning.

Arne Christiansen: Siden jeg anmeldte dette spørgsmål, er der sket et og andet. For det første har statsministeren spurgt, om jeg har noget imod at lade ministeren for offentlige arbejder besvare spørgsmålet, og af dagsordenen fremgår, at det havde jeg selvfølgelig ikke noget imod. For det andet er Gladsaxesenderens brand opklaret.

Men disse forhold ændrer intet ved det principielle i mit spørgsmål, nemlig hvilke foranstaltninger ministeren agter at træffe for at sikre det offentlige kommunikationsnets nøglepunkter mod sabotage.

Jeg skal indrømme, at da jeg anmeldte spørgsmålet, var jeg noget i tvivl om, hvorvidt man skulle stille det til justitsministeren, forsvarsministeren eller ministeren for offentlige arbejder, men både sikkerheds- og kommunikationsperspektiver førte for mig naturligt til at adressere spørgsmålet til statsministeren. Jeg håber derfor ikke, at videregivelsen til ressortministeren vil begrænse svaret til en ren teknisk redegørelse, men også reflektere den alvor, der ligger i den sårbarhed, som ildspåsettelsen i Gladsaxe jo afslørede.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Nøglepunkterne i telekommunikationsnettet omfatter foruden sendestationerne for radiofoni og fjernsyn et større antal centre, der er spredt ud over landet, og mange af disse centre må tillægges mindst samme betydning som senderstationerne, idet de enten er en forudsætning for samfundets forsyning med så fundamentale teletjenester som telefon, telegraf og telex, eller også indgår som et væsentligt led i sikkerhedstjenesten for luftfart og skibsfart.

Den aktuelle baggrund er jo branden ved fjernsynssenderen i Gladsaxe, og en af de generelle foranstaltninger, vi foretager med henblik på at tilvejebringe størst mulig sikkerhed, er dublinger af senderudstyr; det var også tilfældet i Gladsaxe, således at man kunne indkoble en reservesender omgående, hvis der opstod en teknisk fejl ved selve driftssenderen. Nu lagde branden jo hele stationen øde, så både drifts- og reservesender brændte. Som bekendt hjalp Sverige

os ud af denne situation, og det behøver jeg ikke at gå dybere ind i, da det ikke så meget er den aktuelle baggrund mere for spørgsmålet, hr. Arne Christiansen rejser nu her.

Ved etablering af nye telekommunikationsanlæg og ved ombygning af bestående anlæg har vi gennem en årrække gennemført bygningsmæssige foranstaltninger med henblik på at tilvejebringe en vis beskyttelse mod sabotage og krigshandlinger. I de seneste år er der under hensyn til anlæggenes vigtighed og de store værdier, det drejer sig om, også begyndt et arbejde med indførelse af særlige brandbeskyttende foranstaltninger, i det væsentligste i form af automatiske brandmeldere. Derimod er der endnu ikke indført automatisk virkende brandslukning, idet det rejser særlige problemer, da anvendelsen af vand kan virke ødelæggende på anlæggene, medens anvendelsen af andre midler kan være farlig for personalet.

De hidtil gennemførte foranstaltninger har medført anvendelsen af betydelige millionbeløb i merinvesteringer; man må i det hele gøre sig klart, at en effektiv beskyttelse af de omfattende og geografisk meget spredte anlæg, der indgår i telekommunikationsnettet, nødvendigvis medfører store udgifter, og det samme gælder enhver form for effektiv reserve.

Der må derfor blive tale om en afvejning mellem på den ene side udgifterne til beskyttelse og reserveanlæg og på den anden side risikoen for tab og ulemper.

I et ud fra en sådan vurdering rimeligt omfang vil der også fremtidig blive søgt gennemført foranstaltninger af den nævnte karakter, idet tempoet dog må afpasses efter de muligheder, bevillingsreserverne giver os. Man må herved gøre sig klart, at der er tale om bevillinger ud over de bevillinger, der medgår til den løbende udbygning af telekommunikationsanlæggene, som er nødvendig for at tilfredsstille den stadig stigende efterspørgsel efter teletjenester.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der ikke er tilrettelagt en egentlig bevogtning af teleanlæggene under normale forhold, idet det som tidligere nævnt drejer sig om et betydeligt antal anlæg spredt ud over hele landet. En effektiv bevogtning døgnet rundt vil derfor være vanskelig at gennemføre og i hvert fald være forbundet med meget betydelige udgifter. Adgangsforholdene er i øvrigt